

Quy hoạch TP HCM, một cách nhìn

Par Phan Văn Trường JJR 64

Texte paru dans « Thoi Bao Kinh Te Sai Gon » du 31-05-2007

pvtruong@hotmail.com

Iconographie : photos personnelles de Đô Đức Nhuận JJR 65

Đô thị TP HCM còn mới, cao ốc vẫn phòng chưa có gì là nhiều, giao thông mới bắt đầu khó khăn từ năm 2000 trở đi. Do đó, chúng ta phải lợi dụng tình thế rất thuận lợi đó để cấu trúc lại không gian cho toàn thể TP HCM. Nhưng muốn làm cho chuẩn chúng ta phải kết hợp với Bình Dương, Long An, Đồng Nai, Tây Ninh... nơi mà chúng ta có thể bố trí cho người dân có gia cư tươm tất hơn.

Cấu trúc lại không gian có nghĩa là đừng lấy cung chạy theo cầu, mà lấy kịch bản “cung” hoàn toàn mới để uốn “cầu” theo ý niệm mà chúng ta có thể có cho tương lai của chúng ta. Chúng ta nên chia chức năng vi mô sang những tỉnh lân cận (đô thị vệ tinh cách xa 30 ki lô mét, và trung tâm ngoại thành cách xa 10/15 ki lô mét).

Vì vậy, chúng ta nên có mô hình giao thông “đi ra ngoại thành” nhiều hơn là “vào nội thành”. Muốn vậy chúng ta phải bố trí một sức hút mạnh tại ngoại thành như một trung tâm dịch vụ, văn phòng lớn như La Défense tại Paris, Mid-Valley tại Kuala Lumpur, Phố Đông tại Thượng Hải, giúp cho rút hẳn tất cả các dịch vụ đó ra khỏi TPHCM. Nên để văn phòng cao tầng tập trung tại các trung tâm ngoại thành với hệ thống đường sắt ngầm. Nơi này sẽ là nơi của văn hóa chiều cao, hoàn toàn đi bộ và thang máy, tất nhiên sẽ tương đối ít ô nhiễm vì giao thông.

Dân số là một vấn đề lớn, nếu không kịp thời thành lập các đô thị vệ tinh. Thành phố Kuala Lumpur đã thành lập kịp thời Petaling Jaya cho nên đã tránh được nạn trở thành đô thị cực lớn. Cũng vì vậy mà KL đã trở thành một đô thị được nhiều người nước ngoài chuộng, và chọn để cư ngụ. Singapore đã phải nhường ngôi này cho họ.

Hệ thống đường xuyên qua trung tâm và đường vành đai là một hệ thống tăng cường sức hút của một đô thị. Tăng sức hút có nghĩa là sẽ đông dân hơn, đất đai sẽ bị đầu cơ trầm trọng hơn, đưa vật giá leo thang nhanh chóng, lôi cuốn luôn nền kinh tế cả nước vào một tình trạng khó giải. Hậu quả đầu tiên, về lâu về dài, là sự “sa mạc hóa” nông thôn. Tôi cho đó là cái họa lớn nhất đe dọa kinh tế nước ta, vì chúng ta sẽ mãi mãi cần có một nền nông nghiệp mạnh để có một nền kinh tế cân bằng. Nông thôn thiếu người làm việc trong khi đó thành thị gặp nạn thất nghiệp là một hiện tượng dễ xảy ra. Thái Lan, Malaysia là hai nước có một nền nông nghiệp rất tốt. Dù họ đã công nghiệp hóa rất nhiều, tuy

nhiên cán cân đô thị/nông thôn không chênh lệch. Trước thử thách của cuộc hội nhập chúng ta không nên làm cho nền nông nghiệp của chúng ta yếu thêm.

Không có một quốc gia nào “may mắn” như chúng ta lúc này, tăng trưởng kinh tế cao nhưng chưa gặp những vấn đề trầm trọng của những nước đã công nghiệp hóa lâu đời. Chúng ta thấy khó khăn chỉ vì là lần đầu tiên. Thêm vào đó chúng ta đã nghiệm ra những sai lầm của nhiều quốc gia khác trong tiến trình phát triển.

Phải bình tĩnh chọn lựa kịch bản mà trước nhất đảm bảo hạnh phúc bền vững. Ngay Trung Quốc, là nước đi trước chúng ta 10 năm, với tốc độ tăng trưởng kinh tế cao nhất thế giới, nay đã ý thức được một số điều mà họ đáng lẽ phải tránh.

P V Truong

